

ئامېدىكى ناوھىنىڭ زانستى ۋە دەھىيە رېۋۇتگارلىرى مىرايەتى بادينان دا

ئاراس محەممەد سالىھ |
انووسە رولىكۆلەرا |
زانكۆى سلىمانى |

چكىدە

شارى ئامېدى لى دوای ئەوۋە كراوۋە تە ناوھىندى حوكمرانى مىرايەتى بادينان بووۋە تە ناوھىندىكى زانستى ۋە ئەدەبى لى ناوچە كە دا، كۆمەلىك ھۆى سەرەكى پالئەرى گە شە كىردى ئە ۋە شارە بوون لى ھەموو پروۋەكانى زانستى ۋە ئەدەبى ۋە ئابورى ۋە كۆمەلايە تىەوۋە، پشتىگىرى مىرەكانى بادينان لى پروسەى خويندىن ۋە ھاوكارى خەلكەكەى ۋە سىروشتى كۆمەلايەتى ناوچەكە ۋە ئارامى سىياسى لى زۆربەى كاتدا لى سنوورى قەلەمپەى بادينان دا لى گرنگ تىرىن ھۆيەكانى ئە ۋە گە شە كىردى بوون. گە شە كىردى بىزاقى خويندىن ۋە پۆشنىبىرى تە ئىھا لى ناوھىندى شارى ئامېدى دا نەبووۋە، بەلكوو لى زۆرىك لى شارۆچكە ۋە گوندىكانى ناو سنوورى ئە ۋە مىرايەتى دا خويندىنگە ۋە زانای باش ھەبوون، لى گرنگ تىرىن خويندىنگەكانى سنورى مىرايەتى بادينان خويندىنگەى قوبەھان بووۋە، ئەم خويندىنگەيە لى سەر شىوۋەى زانكۆ گەورەكانى ئەم سەردەمە دروست كراوۋە شوپنەكەى كە وتوۋە تە دەرەوۋەى شارەوۋە، ژووى خويندىن ۋە بەشى ناوخۆبى ۋە ژوورى مامۇستا ۋە كىتەب خانە ۋە چىشت خانەى ھەبووۋە، ھەر ۋەھا ژمارەبەك ئاش ۋە چەند گوندىكى بۆ ۋە قەف كراوۋە بۆ ئەوۋەى پروسەى خويندىن بەردەوام بىت لى ھەموو بارودۆخىك دا. لى خويندىنگەكانى بادينان دا زانستە ئىسلامىيەكان بە چىروپىرى خويندىراون، ھەر ۋەھا زانستى نوژدارى ۋە پىزىشكى خۆمالى ۋە ئەدەب ۋە ھەندى بابەتى تر كە پىنوىستى ژيانى ئە ۋە رۆژگارە بوون گرنگيان پىندراوۋە، ھەر ئەمەش بووۋە تە ھۆى گە شە كىردى فەرھەنگى زانستى ۋە كەلتورى لى سنوورى مىرايەتى بادينان دا.

كلىلى وشەكان: بادينان، عىمادىيە، قوبەھان، مېژووى خويندىن، دەست نووس.

پیشه‌کی

له رۆژگاری میرایه‌تی بادینان دا له سنووری ئه و قه‌له‌مره‌وه‌دا بوژانه‌وه‌یه‌کی زانستی و ئه‌ده‌بی هه‌بووه، له زۆریک له شار و شارۆچکه‌و گونده‌کانی ئه‌و میرایه‌تیه‌دا مزگه‌وت و خویندنگه‌و مامۆستای ناسراو هه‌بوون، میره‌کانی بادینانیش دریغیان نه‌کردووه له پشتگیری و هاوکاری پرۆسه‌ی زانست و خویندن‌دا، به‌لام ئه‌وه‌ی جیگه‌ی تیبینییه‌ ناوه‌ندی میرایه‌تیه‌که له شاری ئامیدی بووه و بووه‌ته‌ ناوه‌ندیکی زانستی و خوینده‌واری له‌و سه‌رده‌مه‌دا.

شاری ئامیدی وه‌ک پایته‌ختی میرایه‌تی بادینان جیگه‌ی بایه‌خی ئه‌و ده‌سه‌لاته‌ بووه له هه‌موو رپوه‌کانی ئاوه‌دانی و خویندن و دابین کردنی ئاسایشه‌وه، له‌دوای ئه‌وه‌ی ئه‌م شاره‌کراوه‌ته‌ ناوه‌ندی ده‌سه‌لاتی میرایه‌تی بادینان پیشکه‌وتنی زۆری به‌ خۆیه‌وه‌ بینیه‌ له رپوه‌کانی شارستانی و رۆشنبیرییه‌وه، به‌ هۆی پشتگیری میره‌کانه‌وه‌ بووه‌ته‌ ناوه‌ندیکی گزنگی خوینده‌واری و ژماره‌یه‌ک خویندنگه‌و کۆگای کتیب و زانای گه‌وره‌ی تیدا‌بووه، له‌ زۆریه‌ی ناوچه‌کانه‌وه‌ قوتابی رپویان کردووه‌ته‌ ئه‌م شاره‌و له‌ خویندنگه‌کانی‌دا نیشته‌جی بوون و له‌ زانستی مامۆستاگه‌وره‌کانی به‌هره‌مه‌ندبوون (المایی، ۱۹۹۹: ۲۴۶).

خویندنگه‌کانی شاری ئامیدی

له‌ گزنگ‌ترین ئه‌و خویندنگایانه‌ی له‌ شاری ئامیدی‌دا بوون له‌ رۆژگاری میرایه‌تی بادینان‌دائه‌مانه‌ن:

خویندنگه‌ی عه‌تیقه

دیرین‌ترین خویندنگه‌یه‌ک هه‌والی به‌ ئیمه‌ گه‌یشتووه، خویندنگه‌ی ناو براوه به‌ عه‌تیقه، له‌ رۆژگاری میرایه‌تی ئامیدی‌دا به‌ خویندنگه‌ی زاهیدییه (الزاهدیه) ناسراوه، به‌ ناوی دامه‌زرینه‌ره‌که‌یه‌وه‌ ژنه‌ میرزاده‌ زاهیده‌ی عه‌باسییه‌وه (۷۲۹ ی ک. / ۱۳۲۸ ی ز.) ناو براوه، که‌وتوووه‌ته‌ ناو شوورای شاره‌که‌وه، ده‌ست‌نووسیکی تیدا‌نووسراوه‌ته‌وه (شرح‌الایجاز) له‌ سالی ۱۱۴۰ ی ک. / ۱۶۳۰ ی ز. لیکۆله‌ران پێیانوایه‌ هه‌مان خویندنگه‌یه‌ که‌ دواتر به‌ ناوی سه‌یدی خان ناسراوه. میری بادینان سه‌یدی خان به‌گ له‌ سالی ۹۹۲-۱۰۲۹ ی ک. / ۱۵۸۴-۱۶۱۹ ی ز. نۆژنه‌ی کردووه‌ته‌وه؛ له‌ دوای ئه‌وه‌ به‌ خویندنگه‌ی نوێ (الجديده) ناسراوه.

ئه‌وه‌ی له‌ شوینه‌واری ئه‌م خویندنگه‌یه‌ به‌ ده‌ستمان گه‌یشتووه، ده‌ست‌خه‌تی «حقائق الدقائق» به‌ خه‌تی ته‌ها‌کۆری سه‌ید مووسا کۆری شیخ‌عوبید کلیرمانی له‌ سالی ۱۱۵۸ ی ک. / ۱۷۴۱ ی ز. له‌ خویندنگه‌ی (الجديده) نووسراوه‌ته‌وه (عبدالسلام رۆوف، ۲۰۰۶: ۱۱۴-۱۱۶).

له سه ده كانی دوایی دا به خویندنگه ی مه لایه حیای مزووری ناسراوه، به ناوی زانای گه و ره مه لای یه حیای مزووریه وه که له سه ده ی سیانزه ی کۆچی دا ناوبانگی ده رکردووه، به هۆی زۆری دانراو و فه قینکانیه وه، به شداری کاروباری سیاسی رۆژگاری خۆی کردووه، رۆژگارێکی زۆر له و خویندنگه دا وانهی وتوته وه. ژماره یه ک زۆر له قوتابیانی زانستی له سه ر دهستی ده رچوون و خویندنیان ته واو کردووه.

له دوای مه لایه حیاشه وه خویندن له م خویندنگه دا به رده وام بووه، چه ند مامۆستایه ک وانه یان تیدا وتوته وه، له وانه: مه لایه محمود ئه فه ندی ئامیدی (۱۳۲۳ ی ک. / ۱۹۰۳ ی ز.) جینگه ی سه ردانی قوتابیه زیره ک و به هره داره کان بووه هه تا کۆچی دوایی کردووه، له دوای ئه ویش مه لایه سه لیم که نه وه ی مه لایه حیای مزووری بووه وانهی وتوته وه، دواتر ئه م خویندنگه یه ویران بووه و شوینه که ی کراوه ته ناوه ندی سۆلاقی کچان (العزای، ۱۹۹۸: ۹۲).

خویندنگه ی قه زا (القضاء)

ئه م خویندنگه یه پیشبرکینی زانستی له گه ل خویندنگه کانی پیش خۆی دا کردووه، له کۆتایی ده ست خه تیکی «التحفة» وه ئاماژه ی پیکراوه، نووسه ره وه که ی باسی ئه وه ی کردووه له سالی ۷۷۶ ی ک. / ۱۳۷۴ ی ز. له م خویندنگه دا نووسیویه تیه وه، زانیاری نیه بۆچی به قه زا (القضاء) ناو براوه، وه پالدراره ته چ (القضاء) یه ک، سه رچاوه کان بیده نگ بوون له ئاستی ناوانه که ی دا (عبدالسلام رۆوف، ۲۰۰۸: ۱۱۶).

خویندنگه ی قوبه هان

به دیرین ترین خویندنگه ی ناوچه که داده نری، هه ندی له لیکۆله ران میژووه که ی ده گیزنه وه بۆ سه رده می عه باسییه کان، به بێ پشت به ستن به سه رچاوه ی پیویست، ئه وه ی جینگه ی باسه میژووی بنیاتنانی ده گه رپته وه بۆ سه ده ی هه شته م، یان سه ده ی نۆیه می کۆچی، به پیی هه ندی لیکدانه وه، سه ده ی چوارده و پازده ی زاینی، ده که ویتته قوولایی ئه و دۆله ی ئامیدی ده روانی به سه ری دا، مامۆستایان و قوتابیانی ناوچه که روویان تیکردووه.

میری بادینان سولتان حسین نۆژه نی کردووه ته وه، به ناوی کوره که یه وه، قوباد خان، ناویناوه، دواتر ناوه که گۆرانی به سه ردا هاتووه و بووه به قوبه هان.

ئه م خویندنگه یه نموونه ی خویندنگه یه کی ته واوه له رووی خزمه تگوزارییه وه، حه وشه یه کی فراوانی هه یه، مزگه وتیکی گه و ره له پیشیه وه و گومه زیکی له سه ر بووه، له پیشیه وه ژووور و شوینی نوژی هاوینه بووه، هه یوانیکی هه بووه روانیویه تی به سه ر حه وشه که ی دا، ژوووری جیاوازی بۆ

مانه وهی ماموستایان تیدا بووه، چه ند ژووریککی هه بووه بۆ به شی ناو خوویی قوتایان، مزگهوت و مناره یه کی جوانی تیدا بووه، هه روه ها کۆگایه ک و گه رماو و ته ویله ی هه بووه، ناشیککی هه بووه، هه ندیک له وانه ی که له کۆتایی یه کانی خویندن تیدا بینویانه، وتویانه له گه ل ئه وه ش دا به هۆی تیپه رینی رۆژگاره وه کۆن بووه، له گه ل جوانی و سه نگینی خووی له ده ست نه داوه، وه ک پارچه یه ک له چیا و ابووه، وه ک پارچه ئالتوونیککی له قالب دراو بووه.

کتیب خانه یه کی پر له کتیبی له زانسته جیا وازه کان دا تیدا بووه، زۆر به ی کتیبه کانی وه قفی سولتان حسین بووه، له کۆتایی کتیبه کان دا مۆری تایبه تی خووی لیداون که تیدا نووسراوه: «الواثق بالملک الناسی حسین بن السلطان حسن العباسی».

له گه ل ئه وه ش دا که کۆگای کتیبه کانی تووشی کاره سات بوونه ته وه، به لام ژماره یه ک ده ست خه ت ماوه ته وه، یه کینک له وانه که ده قی وه قف نامه که ی له سه ره، له سالی ۱۰۸۱ی ک. / ۱۶۷۰ی ز. نووسراوه ته وه، له و کتیبانه ی له و خویندنگه یه دا دانراون، ده ست خه تی «الرسالة الکریمیة» له راقه ی کتیبی «الروزنامه» دانراوی حاجی عه بدولکه ریمی مه حموود وانی، له سالی ۱۱۳۵ی ک. / ۱۷۲۲ی ز. نووسراوه ته وه، ده ست خه تیککی ئیبراهیم نامیدی له خویندنگه ی قوبه هان دا نووسیویه تی له سه رده می سولتان به هرام دا، له سالی ۱۱۷۳ی ک. / ۱۷۵۹ی ز.

هه ر وه ها ده ست خه تی «المفصل فی صناعة الاعراب» ی زه مه خشه ری، عه لی کوری سه ید ته ها له سالی ۱۱۹۲ی ک. / ۱۷۷۸ی ز. له خویندنگه ی قوبه هان دا نووسیویه تیه وه، هه ر وه ها یه کینکی تر له و ده ست خه تانه ی له و خویندنگه دا نووسراون «تفسیر سوره الفاتحه» دانراوی موفتی نامیدی مه لا مه حموودی کوردی یه، له سالی ۱۲۰۲ی ک. / ۱۷۸۸ی ز. کۆچی دوایی کردوو، به رگیککی مامناوه نده، هه موو پیته کانی بی نوخته یه.

یه کینکی تر له ده ست خه ته نایابه کانی هه تا له سه رده می نوئ دا ماوه، «تفسیر الرازی» بووه له یه ک به رگ دا، پارچه یه ک بووه له جوانی و رازاوه یی. هه ر وه ها کتیبی «الإبانه» له فیهه دا، له سالی ۱۶۱۳ی ک. / ۱۲۱۶ی ز. نووسراوه ته وه، وه ره ش نووسی «شرح نورالدین» له فیهه دا، دانه ره که ی له میسروه ناردوو یه تی بۆ ئه وه ی پیشانی زانایانی خویندنگه ی قوبه هان بدری، وه ده ست خه تیککی قورئانی پیروژ، نمونه یه ک بووه له جوانی هونه ری نووسین.

به هۆی گرنگی و ئاستی به رزی زانستیه وه ئه م خویندنگه یه په یوه ندی زانستی هه بووه له گه ل زانکۆی ئه زه ردا له قاهیره. سه رچاوه دارایی یه کانی که له ئیرانه وه بۆیان ناردوو به

هۆقه يهك ئالتوون و دوو هۆقه زيو دانراوه، جگه له وه سه د بار ئاردى سالانه بۆ هاتوو، دابه ش
 كراوه به سهر قوتاييه كانى دا كه ژماره يان سه د قوتابى زياتر بووه (مصطفى الكتاني، ٢٠٠٩: ٢١؛
 عبدالسلام رؤوف، ٢٠٠٨: ١١٦-١١٨؛ العباسى، ١٩٦٩: ١٥٥-١٥٦؛ قه ره داغى، ٢٠٠٠: ٢٢٩/٣).

خويندنگه ي مورادخان بهگ

يه كيكى تر له خويندنگه كانى، خويندنگه ي مورادخان بهگ (١٠٤٨-١٠٧٢ ي ك. / ١٦٣٨-
 ١٦٦١ ي ز.) بووه، دامه زرينه ره كه ي مورادخان بهگ بووه و به ناوى ئه وه وه ناو براوه، له نزىك
 يه كيك له ده رگا كانى شووراي شاردا بووه، گوڤرى دامه زرينه ره كه ي له ناو خويندنگه كه دايه،
 كوڤاگيه كى گه و ره ي كتيبى تيدا بووه، مورادخان وه قفى كردوو، مۆرى ئه م ميره له سهر كتيب به كانه،
 ده قه كه ي: «الواثق بالله المنان عبده مرادخان».

له به ناوبانگ ترين ئه و زانايانه ي وانه يان تيدا وتوه ته وه، مه لا ئه حمه دى سديقى بووه.
 ميرى ئاميدى داواى ليكردوو بروت بۆ ئاميدى له و خويندنگه يه دا وانه بليتته وه. قوتاييانى
 زانست روويان تيكردوو، دوا مامۆستاي زاناي گه و ره شوكرى ئه فه ندى موفتى ئاميدى بووه،
 ئه م خويندنگه يه روخينراوه و كه لاهه كانى هه تا شه سته كانى سه ده ي بيسته م ماون، دواتر له
 ناو براوه و شوينه وارى نه ماوه ته وه (عبدالسلام رؤوف، ٢٠١١: ٤٤٥؛ عبدالسلام رؤوف، ٢٠٠٨: ١١٨).

خويندنگه ي ئيمام قاسم

ئه م خويندنگه يه مير غياسه دين قاسمى كورپى به هاددين له سالى ٧٨٤ ي ك. / ١٣٨٢ ي
 ز. دايمه زراندوو. كوڤاگيه كى كتيبى تيدا بووه، به هۆى ناله بارويه كانى رۆژگار وه له ناو چوو.

خويندنگه ي مزگه وتى گه و ره

ئه م خويندنگه يه كه وتوه ته گو شه يه كى مزگه وته كه وه، سه ره تاي دامه زراندى ده گه رپته وه بۆ
 سالى ٥٣٧ ي ك. / ١١٤٣ ي ز. ئه وه ي راستيه خويندنگه كه له كاتى فراوان كردنى مزگه ته كه دا
 له سه رده مى سولتان حسيني عه باسى دا دروست كراوه، له ناوه راستى سه ده ي ده يه مى
 كوچى دا و سه ده ي شازده ي زايينى دا، لاي راستى ژوورى نويز كردنه كه ي داگير كردوو، پيش
 ئه وه ي له گه ل شوينى نويز كردن دا بكرين به يه ك له م دوايانه دا، دواتر تاييه ت كراوه به شوينى
 نويزى ژنانه وه، هه تا ئيستا ئه و به شه ي مزگه وته كه تاييه تمه ندى بيناسازى خو ي پاراستوو
 له گه ل به شه كانى ترى شوينى نويز كردنه كه و هه ندى له ژوو ره كانى ترى (عبدالسلام رؤوف، ٢٠٠٨:
 ١١٨).

خویندنگه‌ی مه‌یدان

به ناوی گه‌ره‌کی مه‌یدانه‌وه ناو‌نراوه، له به‌شی باشووری شاره‌که‌دایه، هه‌ندی له نووسه‌ران تیکه‌لاویان کردووه له‌گه‌ل خویندنگه‌ی شاری جووله‌میترگ، مه‌لا یاسین خانی (و: ۱۳۳۷ی ک. / ۱۹۱۸ی ز.) وانه‌ی تیدا وتوه‌ته‌وه.

خویندنگه‌ی سه‌ردبکیه

ئه‌م خویندنگه‌یه زانیاری پێویست له‌سه‌ر میژووی دروست کردنی و کێ دروستی کردووه نیه، هیچ ده‌ست‌خه‌تیک نیه ئاماژه‌ی پیکردبێ و باسی میژووه‌که‌ی کردبێ.

ته‌نها ئه‌م خویندنگایانه نه‌بوون له‌ ئامیدی‌دا که خزمه‌تی بزاشی خویندن و دانانی کتیب و نووسینه‌وه‌ی ده‌ست‌خه‌تیان کردووه، به‌لکوو زۆر شوینه‌واری زانستی تر که له‌ ئامیدی‌دا نووسراوه‌ته‌وه له‌ زانسته جیاوازه‌کان‌دا، به‌لام ناسنامه‌یان دیاری نه‌کراوه، وه‌ک «المختصر» له‌ سالی ۹۰۰ی ک. / ۱۴۹۴ی ز. له‌ ئامیدی نووسراوه‌ته‌وه، هه‌ر وه‌ها «منهاج العابدین» ی غه‌زالی، ئه‌بووبه‌کری کوری داود له‌ سالی ۹۹۶ی ک. / ۱۵۸۷ی ز. له‌ ئامیدی نووسیویه‌تی.

کتیبی «الإعلال» له‌ زانستی سه‌رف‌دا، عه‌بدوولای کوری ئه‌لیاس که‌لکودی / که‌لکودی دایناوه له‌ قه‌لای ئامیدی که‌ پارێزراوه به‌ حکومه‌تی بنه‌چه‌ی سه‌یدخان عوسمان به‌گ کوری سه‌عیدخان، له‌ سالی ۱۰۹۹ی ک. / ۱۶۸۷ی ز.‌دا.

هه‌ر وه‌ها «حاشیة علی شرح الشمسیة» له‌ نووسینی سه‌ید شه‌ریف جورجانی، عوبیدولای کوری سیبه‌غتولای حه‌یده‌ری له‌ سالی ۱۱۶۲ی ک. / ۱۷۴۷ی ز.‌دا له‌ قه‌لای ئامیدی نووسیویه‌ته‌وه. «حاشیة یوسف الأصبم الکردي علی حاشیة عصام‌الدین علی الفوائد الضیائیة» عوبیدولای ناوبراو له‌ سالی ۱۱۶۳ی ک. / ۱۷۴۹ی ز. له‌ قه‌لای ئامیدی‌دا نووسیویه‌تی‌وه، هه‌ر وه‌ها «حاشیة داود علی حاشیة السید علی تحریر القواعد المنطقية» نووسه‌ره‌وه‌ی ناوبراو له‌ سالی ۱۱۶۱ی ک. / ۱۷۴۷ی ز. له‌ سه‌ر لووتکه‌ی قه‌لای ئامیدی نووسیویه‌تی‌وه.

هه‌ر وه‌ها ده‌ست‌خه‌تی «المختصر» عه‌بدوولله‌تیی کوری یونسی شووشی له‌ سالی ۱۲۴۱ی ک. / ۱۸۲۶ی ز. بو موفتی ئامیدی، ئه‌سه‌د ئه‌فه‌ندی موفتی، نووسیویه‌ته‌وه. ده‌ست‌خه‌تی «الصواعق المحرقة» ی ئیبنوحه‌جهری هه‌یته‌می له‌ سالی ۱۱۰۹ی ک. / ۱۶۹۷ی ز. نووسراوه‌ته‌وه.

نه نجام

نه وهی تیبینی ده کړی شاری نامیدی له ماوهی شه ش سدهی حوکمرانی میرایه تی بادینان دا به چالاکی زانستی زور ده رکه وتوو، به و ناسراوه ته وه که خویندنگه ی زور و کوگای کتیبی زوری تیدابووه، زور جینگه ی تر که موری رؤشنبیریان هه بووه، هه ر وه ها ژماره یه کی زور ده ست خه تی تیدا دانراوه و راقه کراون، یان په راویزیان بو نووسراوه، یان نووسراونه ته وه، له سه ر ده ستی زانایان و بلیمه ت و لیها توودا له خه لکی شاره که، یان نه وانه ی بو خویندن و فیروون روویان تینکردوو (عبدالسلام رؤوف، ۲۰۰۸: ۱۱۹-۱۲۰).

نه و گه شه کردنه ی شاری نامیدی له روژگاری میرایه تی بادینان دا ته نها خویندنگه ی نایینی نه بووه، به لکوو گرنگی به زانسته کانی تریش دراوه وه ک پیوستیه کانی ژیانی خه لکی، یه کی که له و ناوه ندانه خویندنگه ی پزشکی بووه به ناوی خویندنگه ی پزشکی و ساغله می «دارالطب و الإستشفاء».

شهره ف خانی به دلیسی تابلویه کی له کتیه که ی دا نه خشانوووه، که که سیک له به رگی زانایه که دا دانیشتوووه و وانه به چه ند قوتابیه که ده لیتته وه، وینه ی خویندنگه که و فره ش و تاق و دیواره کان وینه ی خویندنگه یه کی پزشکی نیشان داده ت، هه روه کوو شهره ف خانی به خانه ی پزشکی و چاره سه ر کردن ناوی بردوووه، له و روژگاره دا له شاری نامیدی دا زانستی پزشکی به پیوه ری نه وکاته خویندراوه (به دلیسی، ۲۰۱۹: ۲۱۷/۱-۲۱۸؛ عبدالسلام رؤوف، ۱۹۶۹: ۴۳۷-۴۳۹).

زانایه که له شاری نامیدی دا به ناوی یه حیا به گه وه هه بووه، شاره زای پزشکی و به کار هینانی رووه که ده رمانیه کان بووه، توانیویه تی له گول و رووه کی سروشتی ده رمان بو چاره سه ری نه خویشیه کان دروست بکا. هه ر چه نده که سیک ی بنه ماله ی میرانی بادینان بووه، به لام میژووی ژیان و خویندنی تو مار نه کراوه، هه تا بتوانی زانیاری له سه ر پیگه یشتن و پیشه که ی بنووسری (العزای، ۱۹۹۸: ۸۷).

به هو ی نه و بارودوخه سیاسی و کومه لایه تی و نابوریه ی له ناوچه که دا به رقه رار بووه، له روژگاری میرایه تی بادینان دا شاری نامیدی بووه ته ناوه ندیکي زانست و فره رهنگ و نه ده ب و خویندنه واری، خویندنگه ی قوبه هان که له ده روه ی شاره که دا بووه رولی زانکویه کی وه که نه مروی بینیه، هه ر وه ها ناوچه که له رووه کانی ناوه دانی و ریگاوبان و نابوریه وه پیشه که وتنی به رچاوی به خویه وه بینیه. میره کانی بادینان و نه و سیاسه ته ی په یرویان کردوووه رولی که وره ی هه بووه له گه شه کردن و پیشه که وتنی میرایه تیه که یان له هه موو رووه کانه وه.

سه‌رچاوه‌کان

- بدلیسی، شه‌ره‌ف‌خان (۲۰۱۹). شه‌ره‌ف‌نامه‌ی بدلیسی، وه‌رگێترانی: سه‌لاحه‌دین ناشتی، سلیمانی: بنکه‌ی ژین.
- العباسی، محفوظ (۱۹۶۹). إماره‌ به‌دینان العباسیة، الموصل: مطبعة الجمهورية.
- عبدالسلام رؤوف، عماد (۲۰۰۸). مراكز ثقافية مغمورة في كردستان: دراسة في أهم المراكز الثقافي التي برزت في كردستان العراق خلال القرون المتأخرة، أربیل: مؤسسة مكریانی.
- عبدالسلام رؤوف، عماد (۲۰۱۱). المعجم التاريخي لإمارة به‌دینان، أربیل: مطبوعات الأكاديمية الكردية.
- العزاوي، عباس و سلفي، حمدي عبدالمجيد و فندي، عبدالكريم (۱۹۹۸). العمادية في مختلف العصور، أربیل: مطبعة وزارة الثقافة.
- قه‌ره‌داغی، محه‌مه‌دعه‌لی (۲۰۰۰). بوورژاندنه‌وه‌ی میژووی زانیانی کورد له‌ریگه‌ی ده‌ست‌خه‌ته‌کانیانه‌وه‌، به‌رگی سینه‌م، به‌غدا، چاپ‌خانه‌ی خه‌نسا.
- المایي، أنور (۱۹۹۹). الاكراد في به‌دینان: بحث تاريخي اجتماعي عن منشأ الاكراد و عقائدهم و عاداتهم و طبائعهم، ده‌وك: مطبعة خه‌بات.
- مصطفى الكتاني، مسعود (۲۰۰۹). مدرسة قوبا - قوبهان، دمشق: هوار.

Amedi

A Scientific and Literary Center during Badinan Emirs

| Aras Mohammad Saleh |

Abstract

After being chosen as the capital of Badinan Emirs (rulers), Amedi became a scientific and literary center in the region. Various factors contributed to the growth of this city in scientific, literary, economic, and social aspects. The support of Emirs of Badinan for the education, cooperation of the people, the natural geography of the region, and political stability in most cases are considered to have been the most important factors of this prosperity in the territory of Badinan. The development of education and intellectualism was not only in the center of Amedi city, but in most of the cities and villages under this emirate, there were educational centers and famous scholars. One of the most important centers is called Qobahan. This school, which was built in the style of scientific centers of that time, is located outside the city. In addition to the educational space, it also had a rest room, teachers' room, library, and kitchen. Also, several mills and villages were dedicated for its expenses so that the education process would not stop under any circumstances.

In educational centers of Badinan, Islamic sciences were completely taught. Also, the knowledge of traditional medicine, literature, and other things that were needed by the society of that time were also taken care of. This caused culture and civilization to grow in Badinan Emirate.

Keywords: Badinan, Emadiyah, Qobahan, History of education, Manuscript.

